

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Passio S. Valentini Episcopi Interamnensis, ex ea quam Surius optima fide ex antiquis MS. Codicibus habte. Porrò notandum est: Hunc Episcopum, alium esse ab eo, quem Petrus in Cat. lib. 1. c. 15. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

hos circumduxit, sub voce præconia, Deos blasphemare nolite. Clamabant autem Marius, Audifax & Habacuc; Non sunt dii sed dæmones, qui vos & principem vestrum in interitum sempiternum pertrahunt. Muscianus cum omnes suos conatus illorum constantia deludi videret, eodem die capitis eos damnauit. Ducti itaque via Cornelia tertio decimo ab vrbe miliario, ad Nymphas Catabalssi, sub arenario decollati sunt, Quorum corpora matrona quædam Felicitas nomine, semiusta rapuit, & in prædio suo sepeliuit. Porrò Martham Muscianus in puteo nectari præcepit, vbi gloriosum certamen & illa confecit; quam eadem Felicitas sanctorum corporibus lociauit.

Decollatur.

Martha in putea proiecta, martyrium obit.

PASSIO S. VALENTINI EPISCOPI Inter amensis, ex ea quam Surius optima fide ex antiqua M.S. Codicibus habet. Porrò notandum est: Hunc Episcopum, alium esse ab eo, quem Petrus in Cat. lib. 1. c. 15. habet, qui vixit temporibus Iuliani Imper. Passus verò hic videtur tempor. gentil. Imper.

Vide Czf. Baron. not in marty. Rom.

Er^at in Vrbe Roma, Craton quidam summis oratoriae facultatis laudibus ornatissimus; cui erat filius Cheræmon nomine, qui iuuenis admodum, eam incurerat ægritudinem, vti incuruato dorso caput inter genua deprimere turritaque erat eius calamitas, vt nulla medicorum arte vel industria curari poterat. Cumque pater omnem salutis spem de filio abiecisset, exiit quidam Fonteius Tribunitius, qui eodem & grauiore etiam malo germanum suum vexatum

14. Februar. Craton in signis Rhetor.

Valentini
laua.

fuisse dicebat, curatumq; à quodam Episcopo
lentino ciue Interamnensi, viro magnæ san-
ctis opinione celebri, & virtutum omnium spe-
dore mirificè ornato.

Valentini
ad Cratonē,
in Urbem
Romam ad-
natus.

Audiens hæc Craton, summa diligentia & ma-
gno cum honore, per viros quosdam apprime
biles, Valentinum Romam adduci curauit, & fi-
lium ei suum Cheræ montem multis cum Iacur-
mis sanandum obtulit. Cui Valentinus Episcopus
dixit; Tu si vis, curabitur, At ille: Dimidiā, inquit,
substantiæ meæ partem tibi dare confiteor, si
hac eum calamitate liberaueris. Miror ego
inquit, Valentinus te virum prudentem no-
uisse, quæ dixerim; Tu si vis, curabitur. Nam si
iectis idolis, & sceleratorum hominum simula-
chris, in Christum credideris, optatam filius tuus
salutem consequetur; censum verò tuum, cuius
mihi dimidiā partem polliceris, offer pauperi-
bus, qui pro filio tuo orēt; mihi autem nulla ra-
tione persuadebis, vt aliud quid quàm fidem
pro salute filij tui expetam.

Fides Chri-
stiana, etiā
operibus
declarama-
est.

Craton orator dum hæc audiret, procidit ad pe-
des Episcopi & se credere in Christum Iesum do-
xit. At Episcopus: Fides, inquit, Christiana non
verbis tantum, sed operibus demonstratur: qua-
rè volo te te ipsa fidem declarare. Idolis igne
manufactis, renuncia, & delicta tua sacro fonte
expiato, & sic deinum ab vniuersis sceleribus
expurgatus, in numerum filiorum Dei recipieris.
Cui Craton; Quomodo quæso aqua quæ solet
corporis lauat, peccata animæ tollere poterit?
Tum Valentinus: Aqua, inquit, per mysterium in-
uocatæ Trinitatis, spiritus sancti gratiam in se re-
cipit, & per eam vniuersa crimina quantum
enormia, protinùs mundantur. Hæc cum dixisset,

Aqua bap-
tismatis, quo
modo pur-
get animā.

et, luculenta admodum oratione de Christiana
agnitate, eiusq; mysterijs differuit. Sed Craton,
qui tota mente in salutem filij sui propendebat,
Nullas queso facito, inquit, longioris orationis
ambages; nam ex hoc vno veritas constabit, si sa-
lutem consequatur is propter quem hæc dicun-
tur.

Tunc Valentinus cubiculum solus cum Cheræ-
monte ingressus est: & totam diem vnà cum no-
cte in precibus & lachrymis pro salute illius ex-
egit. Media autem nocte tantus splendor cubicu-
lum inuasit, vt ij qui foris rei exitum præstola-
bantur, protinùs illud cum Valentino & filio
Cheræmonte flammis absumendum putarent.
Sed cum Cheræmontem (qui tribus iam annis
nullam omninò vocem ediderat) psallentem, &
clara voce nomen Christi predicantem audirent,
gudio incredibili perfusi, fores sibi referari po-
tulerunt; quas tamen vir sanctus ante comple-
tam orationem aperire noluit; sed mane facto,
Cheræmontem illis saluum & incolumen tra-
didit. Quo miraculo victus Craton, vnà cum con-
iuge & tribus discipulis Proculo, Ephebo, & A-
pollonio, qui artium maximarum disciplinis il-
lius studio erudiebantur, fidem amplexus bap-
tizatus est. Porro omnes illi abiectis humanæ sa-
pientiæ studijs, totos se ad diuinarum literarum
cognitionem contulerunt, quorum opera mul-
ti ab errore ad veritatem & fidei professionem
perducti sunt; ita vt Abundius vrbs Præfetti
filius, Christi se famulum publica voce clama-
ret.

Hinc indignatio omnium penè senatorum ac-
cesa, Valentinum primùm virgis cæsum, car-
ceribus mancipauit. Videntes autem eum in
ipsa

Cheræmon
Cratonis fi-
lius, tribus
annis con-
tractus, fit
repente sa-
nus.

Craton cæ-
tota domo
sua baptiza-
tur.

S. Valerinus
decollatur.

ipsa cæde & custodia gloriari, eiusque constan-
tia Christianorum animos confirmari, medio
ctis silentio eiectum de carcere, iussu Placidii
his Præfecti decollauerunt. Sacrum corpus fuit
Procuro, Ephebo, atque Apollonio, in ecclesia
Interamnæ ciuitatis, nocturno itinere traslatum,
& honorificè sepultum; ubi cum quotidianis
vigilijs in Dei laudibus permanerent, senti à gen-
tilibus Leontio consulari traditi sunt. Quos cum
neque blanditijs, neque supplicijs frangere pos-
set, capitalem sententiam subire iussit. Porro SS.
Martyres felici agone consummati, à B. Abba-
dio non longè à corpore Sancti Valentini sepulti
sunt.

Item Procuro,
Ephebus
& Apollonio
sunt.

VITA ET MIRACULA S. AVENTINI

Vide Tom. 6. Annal. C. Baronij.
Abbas. Ex ijs qua Metaphrastes, purè & germanè
sed admodum proluxè conscripsit. Vixit ad rem-
pora vsq; Zenonis Imp. qui regnare cepit.

Anno Domini 474.

14. Februar.

Tempore Theodosij iunioris, anno eius im-
perij 35. fuit vir quidam Auxentius nomine,
ex genere quidem orientali, pietate autem
& Christiana doctrina eximie eruditus, corpo-
ris verò robore & specie singulari præditus. Hic
cum patrum suum Bizantijs militantem, ex Sy-
ria ascendens magno studio requisuisset, & præ-
ter opinionem è vita excessisse inueniret, ipse in
defuncti patris locum nomen suum militiæ tra-
didit, & pari virtute militari celebre reddidit. Et
quamuis in exercitu esset insignis, facta que eius
fortissima summam laudem mererentur; ipse
tamen insignior humanæ gloriæ contemptor, to-
ta mente ad promouendum insitum sibi pieta-
tis studium aspirabat. Hinc frequens illi con-
uer-

Auxentius
dat se mili-
tiz.